

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobců:

a) **"Vzdušné lázně-Janov o. s."**, IČO: 28556356,
sídlem Kubelíkova 1372/2, 405 02 Děčín,
adresa pro doručování Janov 50, 405 02 Děčín

b) **Obec Janov**, IČO: 556025,
sídlem Janov 235, 405 02 Děčín,
zastoupená advokátkou Mgr. Lucií Petránkovou,
sídlem Fügnerovo náměstí 3, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému:

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a
stavebního řádu,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

1. **SYNTAXIS NORD s.r.o.**, IČO: 25049445,
sídlem Záhořanská 749, Šeberov, 149 00 Praha 4,
zastoupená advokátkou JUDr. Danielou Maršálkovou,
sídlem Bílkova 132/4, 110 00 Praha 1,

2. **KREDIT DĚČÍN, a.s.**, IČO: 25014838,
sídlem Masarykovo náměstí 3/3, 405 02 Děčín,

o žalobách\y proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2016, č. j. 407/UPS/2016-3,
JID 134388/2016/KÚÚK/Doč,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

- I. Žaloba žalobce a) se v části směřující proti výroku II. žalobou napadeného rozhodnutí **odmítá**.
- II. Žaloba žalobkyně b) se v části směřující proti výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí **odmítá**.
- III. Žaloba žalobce a) se v části směřující proti výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí **zamítá**.
- IV. Žaloba žalobkyně b) se v části směřující proti výroku II. žalobou napadeného rozhodnutí **zamítá**.
- V. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se samostatně podanými včasnými žalobami vedenými pod sp. zn. 15 A 182/2016 a sp. zn. 15 A 190/2016 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2016, č. j. 407/UPS/2016-3, JID 134388/2016/KÚÚK/Doč, jehož výrokiem I. bylo zamítnuto odvolání žalobce a) proti rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru stavební úřad, ze dne 7. 6. 2016, č. j. MDC/56858/2016, kterým bylo na podkladě žádosti společnosti SYNTAXIS NORD s.r.o. rozhodnuto o dodatečném povolení změny stavby „Ubytovací kapacita se zařízením pro sport a relaxaci“, umístěné na pozemcích p. č. „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ v k.ú. Janov u Hřenska, před jejím dokončením (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a výrokiem II. bylo zamítnuto jako opožděné odvolání žalobkyně b) proti totožnému prvostupňovému rozhodnutí.
2. Žalobkyně b) se domáhala zrušení i prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.
3. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 1. 2017, č. j. 15 A 182/2016-45, byly podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), věci vedené pod sp. zn. 15 A 182/2016 a sp. zn. 15 A 190/2016 spojeny ke společnému projednání s tím, že věci budou nadále vedeny pod sp. zn. 15 A 182/2016, neboť obě podané žaloby směřují proti stejnému rozhodnutí žalovaného.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. Žalobci ve svých žalobách namítali, že se žalobou napadené rozhodnutí nedostatečně vypořádalo s námitkami uvedenými v jejich odvoláních proti prvostupňovému rozhodnutí. Zdůraznili, že stavební úřad má ze zákona povinnost dbát, aby byla zajištěna ochrana veřejných zájmů a práv a oprávněných zájmů právnických osob a fyzických osob. Stavební úřad dle jejich názoru nemůže rezignovat na svou povinnost a pouze automaticky převzít veškeré podklady ze řízení o stavebním povolení, zvláště za situace, kdy od vydání stavebního povolení uběhla tak výrazně dlouhá doba. Poukázali na vázanost stavebního úřadu závaznými stanovisky dotčených orgánů chránících veřejné zájmy podle zvláštních zákonů s tím, že pokud v rámci řízení o povolení změny stavby před dokončením stavební úřad dospěje k závěru, že změna je natolik výrazná, že by mohla mít potenciálně negativní dopad na existující zákonem chráněné zájmy, je nutno změněnou stavbu podrobit novému posuzování v rámci požadavků kladených na povolení stavby. Tomuto požadavku správní orgány dle žalobců nedostály, neboť stanovisko o možnosti připojení stavby prostřednictvím kanalizační přípojky na místní čističku odpadních vod, ze kterého bylo vycházeno, nesplňuje dle žalobců ani ty nejzákladnější náležitosti stanoviska či správního aktu. Dle žalobců bylo vystaveno toto stanovisko Obecním úřadem Janov, který není oprávněn taková stanoviska vydávat. Předmětné stanovisko zohledňovalo původní koncepci stavby, která doznala v důsledku změny stavby před dokončením zásadní změny, stanovisko nebylo schváleno zastupitelstvem obce a číslo jednací, kterým je předmětné stanovisko dle evidence Obecního úřadu Janov označeno, náleží zcela jinému dokumentu. Z uvedených důvodů považují žalobci výše uvedené stanovisko za nicotný správní akt. Poukázali na skutečnost, že čističce odpadních vod hrozí z kapacitních důvodů kolaps a stavební úřad se bez jakýchkoliv důvodů domnívá, že ke kolapsu nedojde. Dále žalobci uvedli, že se žalovaný nikterak nevypořádal s námitkou, že stavebník v žádosti o dodatečnou změnu stavby před dokončením počítá s parkovacími místy, která slouží pro jinou stavbu, jsou na cizím pozemku a stavebník nemá souhlas s jejich užíváním.
5. Žalobce a) dále namítl, že nelze souhlasit s názorem žalovaného, že obec Janov měla prokazovat, kolik je připojeno osob k čističce odpadních vod. Naopak bylo na správních orgánech, aby prokázaly, že zajistily v rámci své činnosti veškeré potřebné podklady pro rozhodnutí. Zdůraznil, že navýšením kapacity ubytovací budovy SO 01, u níž bylo původně plánováno 3 066 m³/rok odpadních vod, musí dojít k navýšení i množství odpadních vod a nemůže dojít ke snížení na množství 3 000 m³/rok. Žalobce a) rovněž poukázal na skutečnost, že územní rozhodnutí o umístění stavby bylo zrušeno rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem.
6. Žalobkyně b) pak namítala, že své odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podala včas a je přesvědčena, že jí nemůže být na újmu, pokud bylo odvolání podáno k odvolacímu orgánu, který ve věci rozhoduje o odvolání. Dále uvedla, že se domnívá, že prvostupňový orgán pochybil v předmětné věci natolik, že žalovaný měl prvostupňové rozhodnutí zrušit i bez podnětu účastníků ze své úřední povinnosti.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemná vyjádření k žalobám, v nichž navrhl jejich zamítnutí pro nedůvodnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. K námitkám žalobce a) žalovaný uvedl, že dle § 118 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), projednává stavební úřad žádost o změnu stavby před jejím dokončením s účastníky stavebního řízení a dotčenými orgány v rozsahu, v jakém se změna přímo dotýká práv účastníků stavebního řízení, jakož i zájmů chráněných zvláštními právními předpisy. Poukázal na to, že žalobce a) nebyl účastníkem původního stavebního řízení a účastenství v řízení o dodatečném povolení změny předmětné stavby před jejím dokončením mu bylo přiznáno pouze s ohledem na změnu charakteru zastřešení budovy a jejího architektonického vzhledu, respektive v důsledku možného vlivu změny charakteru zastřešení stavby na krajinný ráz. Dle žalovaného tedy pouze z tohoto pohledu byl žalobce a) oprávněn uplatňovat své námitky v předmětném správním řízení. Takové námitky však žalobce a) ve správním řízení neuplatnil.
9. Dále žalovaný uvedl, že změna předmětné stavby spočívá v jejím zúžení o bungalovy a relaxační služby. Tento záměr znamená nepochybně snížení spotřeby vody a v důsledku toho i snížení objemu odpadních vod vypouštěných do čističky odpadních vod. Prvostupňovým rozhodnutím tak byla povolena dle žalovaného stavba méně zatěžující čističku odpadních vod. Stavba dle původního návrhu byla povolena za souhlasu vlastníka čističky odpadních vod (obec Janov) a vodoprávního úřadu. Dle vodoprávního úřadu byla čistička zkolaudována pro kapacitu mnohonásobně převyšující celkový počet již připojených osob i nově navrhovaných osob (odkázal na kolaudační rozhodnutí na čističku odpadních vod). Z toho důvodu nebylo k povolení změny předmětné stavby dle žalovaného třeba další nový souhlas s napojením stavby na čističku. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že připojení stavby k čističce bylo projednáno v územním řízení. Žalovaný dále uvedl, že žalobce a) na podporu svého tvrzení, že čistička nemá pro připojení předmětné stavby dostatečnou kapacitu, neuvedl žádné důkazy. Žalovaný trval na tom, že odvolací námitky týkající se čističky odpadních vod se nevztahovaly k předmětu řízení o dodatečném povolení změny předmětné stavby před dokončením. Proto odmítl tvrzení žalobce a) o nedostatečném vypořádání odvolacích námitek. Důvody žalobce a) týkající se zpochybnění souhlasu vydaného vlastníkem čističky odpadních vod považuje žalovaný rovněž za neopodstatněné, neboť dle jeho názoru není možné ze strany žalobce a) uplatňovat jako žalobní námitku vady právního jednání učiněného účastníkem řízení v jiném správním řízení s odstupem několika let.
10. K námitce žalobkyně b) týkající se včasnosti podání odvolání žalovaný konstatoval, že žalobkyně zpochybňuje opožděnost svého odvolání, ale na podporu svého tvrzení neuvádí žádný relevantní argument týkající se důvodů podání odvolání přímo u odvolacího orgánu. Žalovaný trval na tom, že odvolání lze včasné podat u odvolacího orgánu, nemůže-li jej účastník podat z vážných důvodů u věcně a místně příslušného správního orgánu. V takovém případě je však na účastníkovi, aby prokázal, jaké vážné důvody mu bránily v tom, aby podání učinil u správního orgánu věcně a místně příslušného. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně b) byla v prvostupňovém rozhodnutí řádně poučena, u kterého správního orgánu se odvolání podává. Žalobkyně b) však i přes toto poučení bez zjevného vážného důvodu své odvolání podala namísto u prvostupňového správního orgánu prostřednictvím systému datových schránek přímo žalovanému. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně b) učinila podání odvolání prostřednictvím systému datových schránek, a měla tedy zcela zjevně reálnou možnost stejným způsobem podat své odvolání do datové schránky příslušného prvostupňového orgánu. Žalobkyně ve svém odvolání neuvedla

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvody, které jí bránily podat odvolání u příslušného prvostupňového orgánu. S ohledem na způsob doručení odvolání odvolacímu orgánu namísto příslušnému prvostupňovému orgánu má žalovaný za to, že k následnému poučení a vyzvání žalobkyně b), aby dodatečně uvedla vážné důvody pro svůj postup při podání odvolání, nebyl dán důvod.

11. Žalovaný setrval na tom, že poslední den pro podání odvolání žalobkyně b) byl den 29. 6. 2016. Dnem podání odvolání byl dle žalovaného až den 11. 7. 2016, kdy bylo odvolání žalobkyně b) postoupeno žalovaným prvostupňovému orgánu. Dle žalovaného bylo podané odvolání žalobkyně b) zcela správně vyhodnoceno jako opožděné.
12. K ostatním námitkám žalobkyně b) žalovaný uvedl, že nesměřují do výroku II. žalobou napadeného rozhodnutí, a proto jejich vypořádání považuje za bezpředmětné.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

13. Společnost SYNTAXIS NORD s.r.o. jako osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila. Společnost KREDIT DĚČÍN, a.s. ve svém vyjádření uvedla, že žalobu žalobce a) považuje za nedůvodnou a souhlasí s návrhem žalovaného, aby žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta.

Jednání

14. Žalobce a) při jednání soudu přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Uvedl, že souhlas obce Janov k připojení stavby k obecní kanalizaci vydal tehdejší starosta bez projednání věci v zastupitelstvu obce. Dle jeho názoru takový souhlas nemůže být relevantním podkladem pro rozhodování správních orgánů. Trval na tom, že stavební úřad si měl vyžádat nové stanovisko obce k možnosti připojení stavby k obecní kanalizaci. Dále uvedl, že jeho námitka, že parkoviště není umístěno na pozemku, který vlastní stavebník, se týkala zejména parcely č. „X“ v k.ú. Janov u Hřenska, kde se nachází parkoviště zkolaudované v rámci výstavby restaurace (stávající parkoviště). Dále poukázal na skutečnost, že dle původního stavebního rozhodnutí měla být v objektu SO 01 umístěna provozovna wellness a odpadem měla být prakticky čistá voda. Ovšem odpadní vody produkované hotelem oproti tomu obsahují velké množství ubrousků a zejména tuků.
15. Právní zástupkyně žalobkyně b) přednesla žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Zdůraznila, že žalobkyni b) nemůže být na újmu skutečnost, že odeslala odvolání včas příslušnému odvolacímu orgánu. Uvedla, že odvolání bylo zasíláno jak odvolacímu orgánu, tak i příslušnému prvostupňovému orgánu, ovšem nejspíše chybou systému (v důsledku špatného počítačového připojení) se odeslalo pouze odvolání odvolacímu orgánu. Žalobkyně b) byla přesvědčena, že odvolání podala na oba správní orgány. Nehledě na tuto skutečnost, trvala právní zástupkyně žalobkyně b) na tom, že o odvolacích námitkách žalobkyně b) mělo být rozhodnuto z úřední povinnosti. Dále poukázala rovněž na skutečnost, že i přes značný časový odstup od vydání původního vyjádření k možnosti připojení stavby k obecní kanalizaci si příslušný stavební úřad nevyžádal od žalobkyně b) nové vyjádření k možnosti připojení. Starostka obce Janov pak uvedla, že si nedokáže vysvětlit, jak je možné, že se odvolání nedoručilo i prvostupňovému orgánu, přestože je odesílala současně s odvoláním zasílaným žalovanému. Dále poukázala Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

na skutečnost, že parkoviště zkolaudované v souvislosti s výstavbou restaurace obsahující 14 parkovacích míst (stávající parkoviště) zcela kapacitně nedostačuje k zajištění parkovacích míst pro návštěvníky restaurace a golfového klubu. Dále uvedla, že v roce 2014 byl zjištěn velký problém týkající se čističky odpadních vod. Bylo zjištěno, že předmětná čistička je v havarijním stavu. Předpokládaná oprava svojí finanční náročností odpovídá ročnímu rozpočtu obce. Obec pracuje na postupné rekonstrukci systému obecní kanalizace. Poukázala rovněž na skutečnost, že v období srpna 2017 bylo zjištěno několikanásobné zvýšení látkového zatížení čističky odpadních vod. V závěrečném návrhu pak právní zástupkyně žalobkyně b) uvedla, že skutečnost, proč nebylo odesláno odvolání příslušnému správnímu orgánu, je omluvitelným důvodem, a trvala na tom, že odvolání mělo být meritorně projednáno. Zdůraznila, že v rámci původního stavebního řízení bylo počítáno s jinou strukturou odpadních vod, než jakou produkuje hotel povolený v rámci stavebního řízení zakončeného žalobou napadeným rozhodnutím. Zdůraznila, že parkoviště u restaurace (stávající parkoviště) se nenachází na pozemku ve vlastnictví žalobce.

16. Pověřená pracovnice žalovaného při jednání odkázala na písemné vyjádření k podaným žalobám a na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. K námitce žalobkyně b), že odvolání bylo zasíláno jak prvostupňovému, tak i odvolacímu orgánu, uvedla, že se jedná o novou námitku, která nebyla obsažena v žalobě a nebyla uplatněna ani v rámci správního řízení. Trvala na tom, že závažný důvod k doručování odvolání nadřízenému orgánu věcně příslušného správního orgánu dán nebyl. K poukazu na povinnost posoudit odvolací námítky žalobkyně b) z úřední povinnosti uvedla, že s touto skutečností se žalovaný vypořádal odkazem na věcné vypořádání námitek uplatněných žalobcem a). Dále zdůraznila, že námitka týkající se odpadních vod uplatněná v žalobě i ve správním řízení se jednoznačně vztahovala k objemu vypouštěných odpadních vod. Při jednání soudu však byla tato námitka změněna na námitku týkající se jakosti produkovaných odpadních vod. Tuto námitku považovala za nově vznesenou. Pro úplnost uvedla, že přesun návštěvníků, kteří měli původně být ubytováni v bungalovech, do centrální budovy hotelu dle jejího náhledu nemůže mít vliv na změnu jakosti produkovaných odpadních vod.

Posouzení věci soudem

17. Primárně se soud zabýval otázkou aktivní žalobní legitimace obou žalobců. Aktivní žalobní legitimace je upravena v § 65 s.r.s. Dle odst. 1 uvedeného ustanovení se může žalobou domáhat zrušení rozhodnutí správního orgánu ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. Dle odst. 2 daného ustanovení pak může žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn dle odst. 1, tvrdí-li, že postupem orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Oba žalobci svými žalobami napadali celé žalobou napadené rozhodnutí, tedy oba dva jeho výroky a současně se svými žalobami domáhali každý zrušení celého žalobou napadeného rozhodnutí, tedy obou jeho výroků. Žalovaný však v žalobou napadeném rozhodnutí výrokem I. rozhodoval výhradně o odvolání žalobce a) a výrokem II. rozhodoval výhradně o odvolání žalobkyně b). Zamítnutím odvolání žalobce a) nemohlo dojít nikterak ke zkrácení práv žalobkyně b) a současně zamítnutím odvolání žalobkyně b) pro opožděnost nemohlo dojít ke zkrácení práv žalobce a). Vzhledem k uvedenému nesvědčila tedy žalobcům aktivní žalobní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

legitimace ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. ve vztahu k výrokům žalobou napadeného rozhodnutí, kterými bylo rozhodováno o odvolání druhého z žalobců. Žádný z žalobců pak ve své žalobě netvrdil, že by na svých právech byl zkrácen v důsledku rozhodnutí o odvolání druhého z žalobců. S ohledem na tuto skutečnost žádnému ze žalobců nesvědčí aktivní žalobní legitimace ve vztahu k výroku žalobou napadeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o odvolání druhého z žalobců, ani dle § 65 odst. 2 s.ř.s.

18. S ohledem na výše uvedené závěry tedy nezbylo soudu než výrokem I. žalobu žalobce a) v části směřující proti výroku II. žalobou napadeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o odvolání žalobkyně b), odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro nedostatek jeho aktivní žalobní legitimace, tj. jako podání osoby zjevně neoprávněné. Současně pak výrokem II. soud žalobu žalobkyně b) v části směřující proti výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o odvolání žalobce a), odmítl rovněž dle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro nedostatek aktivní žalobní legitimace, tj. jako podání osoby zjevně neoprávněné.
19. Následně soud přistoupil k meritornímu přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí.
20. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s.ř.s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
21. Na tomto místě musí soud poukázat na rozdílnost skutečností, které bude přezkoumávat ve vztahu k jednotlivým žalobcům. Zatímco v případě žalobce a), jehož odvolání bylo zamítnuto, bude soud posuzovat, zda byly řádně vypořádány odvolací námítky, a v rámci zákonem stanovených hledisek zkoumat souladnost rozhodnutí o dodatečném povolení změny stavby před jejím dokončením s právními předpisy, v případě žalobkyně b), jejíž odvolání bylo zamítnuto pro opožděnost, se musí soud omezit pouze na posouzení otázky včasnosti podání jejího odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
22. Ve vztahu k žalobě žalobce a) soud uvádí následující. Předmětem správního řízení zakončeného žalobou napadeným rozhodnutím byla dodatečná změna stavby „ubytovací kapacita se zařízením pro sport a relaxaci na pozemcích p. č. „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ k.ú. Janov u Hřenska“. Stavební úřad při výkonu stavebního dozoru dne 22. 4. 2016 totiž zjistil, že stavebník, společnost SYNTAXIS NORD s.r.o., provádí změnu stavby před jejím dokončením bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, a proto dne 25. 4. 2016 zahájil řízení o nařízení odstranění změny stavby před jejím dokončením. Stavebník stavby požádal podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, o dodatečné povolení změny stavby před jejím dokončením. Rozhodnutím Magistrátu města Děčín, odboru stavebního úřadu, ze dne 7. 6. 2016, č. j. MDC/56858/2016, sp. zn. MDC/39147/2016, byla dodatečná změna stavby před jejím dokončením povolena.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

23. Na tomto místě musí soud poznamenat, že samotné původní rozhodnutí o stavebním povolení na předmětnou stavbu bylo předmětem soudního přezkumu. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 5. 2017, č. j. 15 A 9/2011-216, bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 16. 11. 2010, č. j. 365/UPS/2010-6, ev. č. 185960/2010/KÚÚK/Doč, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru stavebního úřadu, ze dne 31. 5. 2010, č. j. OSU/57420/2010/Hm, kterým byla na základě žádosti společnosti SYNTAXIS NORD s.r.o. (původně NORD BOHEMIA GOLF s.r.o.) povolena stavba „Ubytovací kapacita se zařízením pro sport a relaxaci na pozemcích p. č. „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ k.ú. Janov u Hřenska“, i samotné výše uvedené rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru stavebního úřadu, o povolení stavby. Ke zrušení předmětného stavebního povolení však došlo až po vydání v této věci přezkoumávaného rozhodnutí ve věci dodatečného povolení změny stavby před jejím dokončením. Vzhledem ke specifiku správního soudnictví, kdy soudy v řízení o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s.r.s. vycházejí při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tedy soud při posuzování dané žaloby nemohl přihlížet ke skutečnosti, že původní stavební povolení bylo následně rozhodnutím soudu zrušeno, a musel vycházet ze stavu, který byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Při posouzení žalobních námitek žalobce a) tedy soud vycházel stejně jako žalovaný a Magistrát města Děčín ze skutečnosti, že v době vydání prvostupňového rozhodnutí a žalobou napadeného rozhodnutí původní stavební povolení bylo pravomocné a vykonatelné.
24. K námitce žalobce a), ve které namítá nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatečné vypořádání se s námitkami uvedenými žalobcem v jeho odvolání, soud konstatuje, že po zevrubném přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že žalovaný se v rozsahu zajišťujícím přezkoumatelnost rozhodnutí zabýval v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí všemi námitkami uplatněnými žalobcem v jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Ze žalobních námitek žalobce a) vyplývá, že problém nespátřuje ve skutečnosti, že se žalovaný s jeho námitkami nevypořádal, ale nesouhlasí s odůvodněním tohoto vypořádání jeho odvolacích námitek. V této skutečnosti však nelze spatřovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Tuto námitku tedy soud vyhodnotil jako nedůvodnou. Otázkou zákonnosti věcného vypořádání námitek žalobce a) v žalobou napadeném rozhodnutí se bude soud zabývat v rozsahu žalobních námitek níže.
25. Další námitka se vztahovala k nedostatečnému přezkoumání možnosti připojení nově povolované stavby k obecní kanalizaci z důvodu dosažení maximální kapacity obecní čistírny vod. U této námítce musí soud zopakovat, že předmětem řízení v daném stavebním řízení byla pouze změna již pravomocně a vykonatelně povolené stavby. Již dle původní stavební dokumentace, která byla přiložena k původnímu stavebnímu povolení, měla být budova objektu SO 01 – původně objekt relaxace, nyní objekt hotelu, připojena k obecní kanalizaci. V tomto směru k žádné změně oproti původnímu stavebnímu povolení nedocházelo. Dle nové stavební dokumentace, která byla předmětem posuzování v rámci řízení o dodatečném povolení změny stavby před jejím dokončením, mělo dojít ke změně způsobu využití objektu SO 01 z objektu relaxace na hotel a v důsledku toho ke změně vnitřního uspořádání budovy. Nešlo tedy o připojení nového objektu k obecní kanalizaci, ani se dle nové stavební dokumentace neměnil způsob připojení objektu SO 01

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k obecní kanalizaci. Současně dle nové stavební dokumentace upustil stavebník od záměru výstavby bungalovů v rámci objektu SO 02 a z tohoto objektu se rozhodl realizovat pouze parkoviště, a to v původně zamýšlené velikosti zahrnující 16 parkovacích stání. Za této situace soud zcela souhlasí s postupem příslušného stavebního úřadu, který přistoupil nejprve k přezkoumání skutečnosti, zda v důsledku změny stavby před jejím dokončením dle nové stavební dokumentace dojde k navýšení předpokládaného množství odpadních vod oproti předpokladům vycházejícím z původní stavební dokumentace. Za situace, kdy by k navýšení množství předpokládaných odpadních vod v důsledku změny stavby oproti původním předpokladům nedošlo, nebyl by důvod přezkoumávat možnost připojení objektu SO 01 k obecní kanalizaci, když tato otázka byla vypořádána v rámci stavebního řízení, které bylo završeno pravomocným a vykonatelným stavebním povolením.

26. Dle původní stavební dokumentace měl být objekt SO 01 objektem relaxace, ve kterém v 1. podzemním podlaží měly být umístěny technické prostory, v 1. nadzemním podlaží měly být umístěny vstupní prostory s občerstvením, sociální zázemí, šatny, aerobní stroje, posilovna, kryosauna a masážní vana, ve 2. nadzemním podlaží měly být sauny, masážní vany, solárium, relaxační prostor a ochlazovací bazének a ve 3. nadzemním podlaží měly být vany Whirpool, sociální zařízení, vířivka Swim Spa a otevřený prostor terasy. Předpokládané množství odpadních vod pro tento objekt bylo 3 066 m³/rok. Dle původní stavební dokumentace měl objekt SO 02 zahrnovat parkoviště a bungalovy s 60 lůžky. Předpokládané množství odpadních vod při plné obsazenosti objektu bylo 4 380 m³/rok. Předpokládané množství odpadních vod, které bylo v rámci původního pravomocného a vykonatelného stavebního povolení akceptováno pro připojení k obecní kanalizaci, tedy činilo 7 446 m³/rok.
27. Dle stavební dokumentace předložené k žádosti o dodatečné povolení změny stavby před jejím dokončením má u objektu SO 01 dojít ke změně v tom směru, že 1. podzemní podlaží se rozšíří pod celou zastavěnou plochu nadzemní části a dojde ke změně dispozice 1. – 3. nadzemního podlaží, aby odpovídala změně užívání objektu – ubytovací jednotky se sociálním zařízením (32 lůžek) v nadzemních podlažích, technické zázemí v podzemním podlaží, schodiště, evakuační výtah. Předpokládané množství odpadních vod při plné obsazenosti objektu bylo 1 491 m³/rok. Dle nové stavební dokumentace pak u objektu SO 02 došlo k upuštění výstavby bungalovů a zůstala pouze výstavba parkoviště. U tohoto objektu se tedy nepředpokládá žádná odpadová voda odváděná do kanalizace.
28. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že v důsledku navrhované změny stavby před jejím dokončením mělo dojít k zásadnímu snížení množství odpadních vod odváděných do obecní kanalizace. Stavební úřad tedy dle soudu postupoval zcela správně, když za takové situace nepřistoupil v rámci řízení o dodatečné změně stavby před jejím dokončením k novému posuzování splnění podmínek připojení stavby k obecní kanalizaci a odkázal na skutečnost, že dle původního pravomocného stavebního povolení bylo rozhodnuto o tom, že stavba bude připojena k obecní kanalizaci, a s ohledem na razantní snížení předpokládaného množství odpadních vod není důvod tuto skutečnost opakovaně posuzovat v řízení o dodatečném povolení změny stavby před jejím dokončením a není ani důvod vyžadovat nové vyjádření obce k možnosti připojení k obecní kanalizaci. Za velice trefnou poznámku považuje soud rovněž poukaz správních orgánů na skutečnost, že pokud by nebyla povolena změna stavby, byl by stavebník povinen dokončit stavbu v souladu s původní stavební dokumentací dle původního stavebního povolení, v důsledku čehož by

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

došlo k několikanásobně vyššímu zatížení kanalizační soustavy oproti nově povolovanému stavu.

29. Tuto námitku žalobce a) tedy vyhodnotil soud jako nedůvodnou.
30. K poukazu žalobce a) na skutečnost, že oproti původně povolené stavbě je jakost odpadních vod produkovaných stavbou povolenou v rámci stavebního řízení zakončeného žalobou napadeným rozhodnutím odlišná a že dochází k většímu zatížení čističky odpadních vod, soud uvádí následující. Řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je ovládáno koncentrační zásadou zakotvenou v § 71 odst. 2 s.ř.s., kde je mimo jiné uvedeno, že rozšířit žalobu o další žalobní body je možné jen ve lhůtě pro podání žaloby. Lhůta pro podání žaloby je zakotvena v ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s., kde je uvedeno, že žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci a) doručeno prostřednictvím fikce doručení dne 17. 9. 2016. Lhůta pro podání žaloby uplynula ve čtvrtek dne 17. 11. 2016. Námitky uplatněné žalobcem a) v rámci správního řízení i předmětné žaloby týkající se odpadních vod se týkaly výlučně objemu vypouštěných odpadních vod. Námitku týkající se odlišné jakosti odpadních vod vypouštěných stavbou po dodatečném povolení její změny před dokončením uplatnil žalobce a) až při jednání soudu dne 21. 2. 2018. Tuto námitku musel tedy soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotit jako námitku opožděnou, a při posuzování předmětné věci k ní tedy nemohl přihlídnout.
31. Další námitka žalobce a) se vztahovala ke stanovení počtu parkovacích míst, které je v souvislosti se stavbou zamýšleného objektu hotelu nutno zřídit. Zejména poukazoval na skutečnost, že parkovací místa jsou na cizím pozemku a stavebník nemá souhlas s jejich užíváním. K této skutečnosti uvádí soud následující. V rámci stavby již stávající restaurace bylo zkolaudováno stávající parkoviště s kapacitou 14 parkovacích míst. Dle výpočtu obsaženého v nové stavební dokumentaci je pro restauraci po rekonstrukci potřeba 11 parkovacích stání (při počtu 1 stání na 8 m² plochy restaurace). Stávající již pravomocně zkolaudované parkoviště svou velikostí plně dostačuje potřebám restaurace, kterou budou využívat hoteloví hosté. V rámci objektu SO 02 je předmětem výstavby i parkoviště s kapacitou 16 stání. Toto parkoviště bylo součástí objektu SO 02 od samého začátku. Po upuštění od záměru na výstavbu bungalovů zůstal záměr na výstavbu parkoviště beze změny. Dle nové stavební dokumentace je pro hotel o kapacitě 32 lůžek potřebných 11 parkovacích stání (na každá 3 lůžka 1 parkovací stání). Parkoviště, jehož výstavba je předpokládána v rámci objektu SO 02, tedy svojí kapacitou plně dostačuje předpokládané kapacitě hotelu dle nové stavební dokumentace. Pro úplnost soud uvádí, že parcela č. 362 v k.ú. Janov u Hřenska, na které má být parkoviště stavěné v rámci objektu SO 02 stavěno, je ve vlastnictví stavebníka.
32. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že správní orgány dospěly ke správnému závěru, že počet plánovaných parkovacích stání je pro daný záměr zcela dostačující. Proto i tuto námitku žalobce a) soud shledal nedůvodnou.
33. Poslední námitka žalobce a) směřovala ke skutečnosti, že stanovisko, na základě kterého byla v původním stavebním řízení posuzována možnost připojení stavby k obecní kanalizaci, je nicotným správním aktem, k němuž nemělo být přihlídnuto a v rámci stávajícího řízení mělo být vyžádáno stanovisko nové. Tuto námitku žalobce a) ve svém Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odvolání neuplatnil, proto se s ní žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nemohl vypořádat. Na tomto místě soud musí zdůraznit, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti, zejména razantní snížení předpokládaného množství produkovaných odpadních vod, v předmětném řízení nebyla otázka možnosti připojení předmětné stavby opakovaně věcně přezkoumávána a bylo vycházeno ze skutečnosti, že v řízení zakončeném pravomocným stavebním povolením bylo připojení stavby v původním rozsahu, který představoval podstatně větší zatížení odpadními vodami, povoleno. Soud stejně jako žalovaný považuje za nepřípustné napadat žalobní námitkou relevanci dokladů, které byly předloženy v rámci jiného správního řízení ukončeného v minulosti vydáním pravomocného rozhodnutí. Tuto námitku žalobce a) tedy soud vyhodnotil rovněž jako nedůvodnou.

34. K poznámce žalobce a), že územní rozhodnutí k předmětné stavbě bylo zrušeno rozhodnutím soudu, soud uvádí, že v předmětném případě bylo rozhodováno o dodatečném povolení změny stavby před jejím dokončením postupem dle § 129 odst. 3 stavebního zákona. Toto ustanovení umožňuje dodatečně povolit právě ty stavby, u nichž vůbec územní řízení neproběhlo, a bylo započato s jejich výstavbou bez příslušných rozhodnutí správních orgánů. Z toho důvodu předchozí zrušení územního rozhodnutí pro stavbu, jejíž změna měla být dodatečně povolena, je v daném případě irelevantní.
35. K fotodokumentaci předložené žalobcem a) při jednání soudu soud uvádí, že z předmětných fotografií nelze při posouzení věci vycházet, neboť dokládají skutečnosti, které nastaly až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a jak soud uvedl již výše, při posouzení věci musel vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
36. S ohledem na výše uvedené soud žalobu žalobce a) výrokem ad III. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. v části směřující proti výroku I. žalobou napadeného rozhodnutí zamítl.
37. Ve vztahu k žalobě žalobkyně b) soud uvádí, že, jak již předeslal výše, s ohledem na skutečnost, že odvolání žalobkyně b) bylo zamítnuto pro opožděnost, může se správní soud zabývat výlučně posouzením otázky včasnosti podaného odvolání a nemůže ve vztahu k žalobě žalobkyně b) přezkoumávat žalobou napadené rozhodnutí na základě námitek žalobkyně b) směřujících proti správnosti rozhodnutí o dodatečném povolení změny stavby před jejím dokončením.
38. Předně musí soud opakovaně konstatovat, že řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je ovládáno koncentrační zásadou zakotvenou v § 71 odst. 2 s.ř.s. Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobkyni b) doručeno prostřednictvím systému datových schránek dne 6. 9. 2016. Lhůta pro podání žaloby uplynula v pondělí dne 7. 11. 2016. Námitka žalobkyně b), že odvolání bylo zasíláno jak odvolacímu orgánu, tak i příslušnému prvostupňovému orgánu, ovšem nejspíše chybou systému se odeslalo pouze odvolacímu orgánu, nebyla uplatněna z její strany ani v rámci správního řízení ani v žalobě napadající žalobou napadené rozhodnutí. Tato námitka byla prvně uplatněna až při jednání soudu dne 21. 2. 2018, tedy zcela zřejmě po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Tuto námitku musel soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotit jako námitku opožděnou, a při posuzování předmětné věci k ní tedy nemohl přihlídnout.
39. Z obsahu správního spisu vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni b) doručeno prostřednictvím systému datových schránek dne 14. 6. 2016. Odvolání žalobkyně Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

b) proti prvostupňovému rozhodnutí bylo prostřednictvím systému datových schránek odesláno dne 29. 6. 2016 Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Odvolání žalobkyně b) bylo krajskému úřadu doručeno dodáním do datové schránky dne 29. 6. 2016 v 16:33:06 hodin. Dne 11. 7. 2016 poznamenal Krajský úřad Ústeckého kraje do správního spisu usnesení, kterým předmětné odvolání postoupil jako věcně a místně příslušnému správnímu orgánu Magistrátu města Děčín s odůvodněním, že odvolání se v souladu s § 86 odst. 1 správního řádu podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Téhož dne byl spis postoupen Magistrátu města Děčín. Postoupené odvolání bylo doručeno Magistrátu města Děčín dne 13. 7. 2016.

40. V § 83 odst. 1 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. V § 86 odst. 1 správního řádu je uvedeno, že odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. V § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, který se zabývá obecně počítáním času, je uvedeno, že pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
41. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně b) poslední den lhůty pro podání odvolání podala své odvolání u Krajského úřadu Ústeckého kraje jako správního orgánu nadřízeného Magistrátu města Děčín. S takovýmto postupem spojuje právní úprava zakotvená v § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu zachování lhůty v případě, že účastník nemůže z vážných důvodů učinit podání odvolání u věcně a místně příslušného správního orgánu. Skutečnost, že na straně účastníka řízení existovaly vážné důvody, pro které nemohl podání učinit u věcně a místně příslušného správního orgánu, musí prokázat tento účastník. Pokud by existenci vážných objektivních důvodů neprokázal, zvláštní pravidlo o zachování lhůty by mu nesvědčilo. Žalobkyně b) v rámci správního řízení ani v rámci své správní žaloby vůbec netvrdila, že by existovaly nějaké vážné důvody, pro které nepostupovala v souladu s právní úpravou a poučením obsaženým v prvostupňovém rozhodnutí, a musela využít možnosti podat odvolání u nadřízeného orgánu Magistrátu města Děčín. Ve své žalobě zůstala pouze u tvrzení, že jí podání odvolání u nadřízeného správního orgánu jako orgánu odvolacího nemůže být na újmu. Je nutno zdůraznit, že prvostupňové rozhodnutí obsahovalo řádné poučení o tom, který orgán je věcně a místně příslušný k podání odvolání. Na tomto místě soud poznamenává, že předmětné odvolání bylo podáno Krajskému úřadu Ústeckého kraje prostřednictvím systému datových schránek. Právě s přihlédnutím ke způsobu podání odvolání si lze jen těžko představit vážné důvody, které by bránily žalobkyni b) totožným způsobem zaslat své odvolání věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
42. Soud dospěl k závěru, že v daném případě nebyly naplněny podmínky pro možnost aplikace výjimky pro zachování lhůty uvedené v § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu za středníkem, když žalobkyně b) žádné objektivní důvody, které by jí bránily v podání odvolání u místně a věcně příslušného správního orgánu, neuváděla a s přihlédnutím ke způsobu podání odvolání je i těžko představitelné, že by takové objektivní důvody mohly Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

existovat. Bylo tedy nutné za okamžik podání odvolání považovat až okamžik, kdy bylo předmětné odvolání postoupeno Krajským úřadem Ústeckého kraje jako nepřislušným správním orgánem věcně a místně příslušnému orgánu, tedy Magistrátu města Děčín. K tomu došlo až dne 11. 7. 2016, tedy po marném uplynutí lhůty pro odvolání, která uplynula dnem 29. 6. 2016. Žalovaný pak předmětné odvolání zcela v souladu s platnou právní úpravou a zjištěným skutkovým stavem posoudil jako opožděné.

43. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že pokud žalobkyně b) i přes řádné poučení správního orgánu o tom, u kterého správního orgánu je nutné podat proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, toto nerespektovala a podala své odvolání bez zjevného důvodu u nepřislušného správního orgánu (tj. u žalovaného), sama se vystavila nebezpečí, že takové odvolání nemusí být příslušnému správnímu orgánu doručeno včas, což se také v souzené věci stalo. Odvolání bylo žalovaným postoupeno Magistrátu města Děčín v době, kdy odvolací lhůta již uplynula, a žalovanému tedy následně v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu nezbylo než odvolání žalobkyně b) jako opožděné zamítnout. K obdobným závěrům dospěl při posuzování otázky včasnosti podání odvolání i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 1. 2014, č. j. 4 Ads 114/2013-26, či v rozsudku ze dne 27. 3. 2014, č. j. 3 Ads 66/2013-22.
44. K námitce žalobkyně b), že Magistrát města Děčín natolik pochybil, že odvolací orgán z úřední povinnosti měl prvostupňové rozhodnutí zrušit, soud uvádí, že touto námitkou se žalovaný zabýval v rámci posouzení otázky, zda nejsou dány předpoklady pro přezkumné řízení. Žalovaný uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že prvostupňové rozhodnutí bylo zároveň napadeno odvoláním žalobce a), bylo prvostupňové rozhodnutí předmětem posouzení v odvolacím řízení. Z uvedeného dle soudu jednoznačně vyplývá, že ve skutečnosti, že bylo prvostupňové rozhodnutí posouzeno v rámci odvolání jiného účastníka řízení, shledal žalovaný podklad pro závěr, že nejsou dány důvody pro přezkumné řízení. S tímto závěrem žalovaného se soud plně ztotožnil a shledal proto i tuto námitku žalobkyně b) nedůvodnou.
45. S ohledem na výše uvedené soud shledal námitku ohledně posouzení včasnosti podání odvolání žalobkyně b) nedůvodnou, a proto výrokem ad IV. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. v části směřující proti výroku II. žalobou napadeného rozhodnutí žalobu žalobkyně b) zamítl.
46. Soud konstatuje, že neprovedl dokazování listinami, na které žalobci odkazovali ve svých žalobách, pro nadbytečnost, neboť se jednalo o listiny, které byly obsahem správního spisu, s jehož obsahem byli účastníci při jednání soudu seznámeni.
47. Dále soud výrokem ad V. podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobci nebyli ve věci úspěšní a žalovanému náhrada nákladů řízení nepřísluší, neboť mu žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu soudního spisu vůbec nevznikly.
48. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyly soudem osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 19.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015- 9, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49, vše dostupné na www.nssoud.cz) soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osob zúčastněných na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. února 2018

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.